

Θάνος Κονδύλης: «Στόχος μου ήταν να αναδείξω τη ζωή της δούκισσας της Πλακεντίας»

Βίκυ Μπάκου Last updated Σεπ 24, 2019 0

Βασισμένο σε ιστορικά γεγονότα, ο συγγραφέας του «**Η Δούκισσα της Πλακεντίας**», **Θάνος Κονδύλης** μάς συστήνει την σημαντική αυτή γυναίκα μέσα από μια ερωτική ιστορία που εκτυλίσσεται στην Αθήνα του παρελθόντος. Με την γλαφυρή του πένα και την ιδιαίτερη λογοτεχνική του ματιά μας εισχωρεί στην περιπέτεια με σκοπό τον συνδυασμό της μυθοπλασίας με την ιστορία μεταφέροντας μας σε άλλες εποχές.

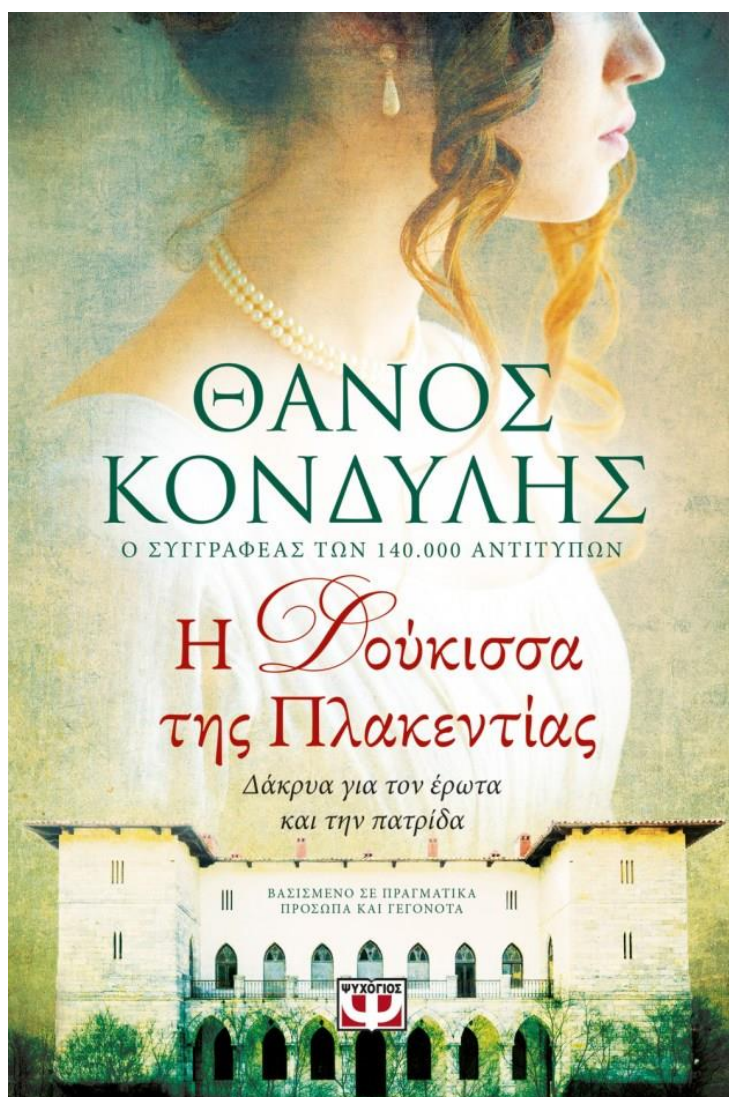
Κύριε Κονδύλη, πείτε μας δυο λόγια για το βιβλίο σας “Η Δούκισσα της Πλακεντίας”. Ποια είναι η θεματική του βιβλίου σας; Το βιβλίο μιλάει για τη δούκισσα της Πλακεντίας και τη ζωή της στην Αθήνα τον 19ο αιώνα. Ήταν ίσως η μεγαλύτερη ευεργέτης της Ελλάδας και ειδικά της Αθήνας αμέσως μετά την Επανάσταση του 1821. Και παρόλα αυτά ακόμα και σήμερα παραμένει άγνωστη ζωή της. Στόχος μου ήταν να αναδείξω τη ζωή της δούκισσας και να τη επαναφέρω στη μνήμη του σύγχρονου Έλληνα. Και αυτό νομίζω το πετυχαίνω στις σχεδόν 500 σελίδες του βιβλίου μου.

Είναι η πρώτη φορά που γράφετε ένα βιβλίο που βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα; Όχι δεν είναι η πρώτη φορά. Έχω γράψει αρκετά ακόμα τέτοια μυθιστορήματα. Για παράδειγμα, από τα πιο παλιά που μπορώ να θυμηθώ είναι «Η τελευταία αυτοκράτειρα του Βυζαντίου» που ασχολείται με τη ζωή της τελευταίας αυτοκράτορας του Βυζαντίου, της Άννας Νοταρά. Ένα άλλο βιβλίο βασισμένο σε πραγματικά γεγονότα είναι «Η αρχόντισσα της Σμύρνης» και εκεί μιλάω για την καταστροφή της πόλης από τους Τούρκους το 1922.

Το βιβλίο σας περιέχει πολλά ιστορικά στοιχεία και αν ναι από πού αντλήσατε τις πληροφορίες αυτές προκειμένου να είναι όσο πιο σωστά με βάση την ιστορική πραγματικότητα; Τα ιστορικά γεγονότα πάνω στο οποίο βασίζεται στο βιβλίο είναι αντλημένα από αρχεία μετά από επίπονη έρευνα και αναζήτηση. Η δική μου έρευνα επικεντρώθηκε στην προσωπική ζωή της δούκισσας και όχι τόσο στα σπίτια της για τα οποία έχουν γραφτεί αρκετά βιβλία. Επιπλέον πολλά ιστορικά στοιχεία περιέχονται στο βιβλίο για

την καθημερινή ζωή στην Αθήνα και στην Ελλάδα λίγο μετά την Επανάσταση του 1821.

Η δημοσιογράφος Δανάη του βιβλίου σας ποιο είδος γυναίκας αντιπροσωπεύει, τι σχέση έχει με την πλοκή του έργου και με την κόντρα των δύο γυναικών, της Δούκισσας της Πλακεντίας και της βασίλισσας Αμαλίας; Η δημοσιογράφος Δανάη Θόρτον είναι το όχημα πάνω στο οποίο στηρίζεται ο μύθος του έργου μου. Ουσιαστικά είναι η γυναίκα του 19^{ου} αιώνα που προσπαθεί να ξεφύγει από τη μοίρα της στην Αμερική και να κάνει μια καινούργια ζωή κάπου μακριά από τα προβλήματά της. Η Δανάη βρίσκεται στην Αθήνα το 1846 με σκοπό να βρει τη Δούκισσα της Πλακεντίας και να της πάρει μία συνέντευξη. Μεταξύ των άλλων θα εμπλακεί και στην κόντρα ανάμεσα στη δούκισσα και τη βασίλισσα Αμαλία. Θα γνωρίσει και τις δύο γυναίκες και θα συνομιλήσει μαζί τους. Την εμπειρία της τη διαβάζουμε στο βιβλίο.

Αν υποθετικά σταματούσατε να γράφετε για κάποιον λόγο, τι θα σας έλειπε περισσότερο; Οι ώρες που σχηματίζετε τον «σενάριο» σας, οι ώρες που βρίσκεστε σε αέναο ψάξιμο, οι ώρες που θα περιμένετε τις αντιδράσεις του αναγνώστη; Οι ώρες της καταξίωσης μετά από μερόνυχτα δουλειάς; Ίσως κάτι άλλο; Πολύ ωραία ερώτηση. Όλα αυτά μαζί αλλά και το καθένα ξεχωριστά. Κάθε στάδιο της συγγραφής έχει τη δική του χάρη και τη δική του δυσκολία. Τίποτα από αυτά δεν μπορεί να σταθεί μόνο του και όλα μαζί μπορούν να συνθέσουν ένα όμορφο μυθιστόρημα. Σε αυτό εγώ θα προσθέσω την τελική ικανοποίηση, όταν πλέον έχω ολοκληρώσει το μυθιστόρημα μου μετά από μήνες ή και σε ορισμένες περιπτώσεις μετά από χρόνια δουλειάς.

Στις μέρες μας παρατηρείται μια εκδοτική «τρέλα». Πολλοί νέοι τίτλοι βιβλίων, εκατοντάδες συγγραφείς. Πώς τοποθετείστε απέναντι στα βιβλία νέων συγγραφέων; Βλέπετε πολλές διαφοροποιήσεις ως προς τις θεματικές που πραγματεύονται; Πώς θα σχολιάζατε την περίπτωση της εύπεπτης πεζογραφίας; Σε όλα αυτά που λέτε πραγματικά έχετε δίκιο. Στη σύγχρονη Ελλάδα κυκλοφορούν χιλιάδες τίτλοι βιβλίων οι οποίοι πολλές φορές δεν έχουν κανένα νόημα και ουσία στο περιεχόμενό τους. Δυστυχώς οι νέοι συγγραφείς, τουλάχιστον η πλειοψηφία από αυτούς, έχουν ως πρώτο στόχο στο μυαλό τους το πώς θα γίνουν όχι επιτυχημένοι γράφοντας ένα καλό βιβλίο, αλλά πλούσιοι και διάσημοι μόνο ένα βιβλίο. Δεν τους ενδιαφέρει η λογοτεχνία, αλλά το χρήμα και η δόξα. Αυτός είναι σοβαρός λόγος που το 99% των βιβλίων που εκδίδονται σήμερα είναι αποτυχημένα εκδοτικά. Σε αυτό τον τομέα εντάσσεται και η εύπεπτη πεζογραφία με αντιπροσώπους εκατοντάδες συγγραφείς που λανθασμένα πιστεύουν ότι με τέτοιου είδους αναγνώσματα θα «πιάσουν την καλή», για να μιλήσω λαϊκά.

Ο χώρος της Λογοτεχνίας είναι μικρός ή χωράει κάθε νέα ιδέα, κάθε άνθρωπο που πιστεύει πως μπορεί να γράφει; Ο χώρος της λογοτεχνίας δεν είναι μικρός. Αντιθέτως χωράει τους πάντες, αρκεί να έχουν κάτι να πουν μέσα από το βιβλίο τους. Είναι αλήθεια ότι κάθε άνθρωπος πιστεύει πως μπορεί να γράψει. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι μπορεί κιόλας να το καταφέρει. Αλλά το να γράφει κανείς γιατί του αρέσει κι άλλο το να γράφει κανείς λογοτεχνικά. Είναι δύο διαφορετικοί τρόποι γραφής και δυστυχώς αυτό δεν το γνωρίζουν οι εννιά στους δέκα συγγραφείς. Οι οποίοι μάλιστα αυτο-χαρακτηρίζονται και «λογοτέχνες».

Γράφετε πολλά χρόνια, έχετε καταθέσει ένα πλούσιο συγγραφικό έργο κι έχετε κερδίσει επάξια μια θέση στην καρδιά των αναγνωστών σας αλλά και την εκτίμηση των ομότεχνών σας. Ποιο ή ποια από τα βιβλία σας ξεχωρίζετε; Έχετε κάποιο συγγραφικό «όνειρο» που θα θέλατε να πραγματοποιήσετε; Καταρχάς, θέλω να σας ευχαριστήσω για τα καλά σας λόγια. Για μένα ο μεγαλύτερος έπαινος μέχρι σήμερα για το συγγραφικό μου έργο είναι αποδοχή των αναγνωστών και τίποτα περισσότερο.

Προσπαθώντας να κάνω μία επιλογή για τα έργα τα οποία θα ξεχωρίσω, θα έλεγα σίγουρα το τελευταίο «Η Δούκισσα της Πλακεντίας», αλλά και τα δύο άλλα που ανέφερα πιο πάνω δηλαδή «Η τελευταία αυτοκράτειρα του Βυζαντίου» και «Η αρχόντισσα της Σμύρνης». Το μόνο δικό μου όνειρο είναι να γίνομαι καλύτερος και να προσφέρω ένα καλό και όμορφο ανάγνωσμα στους αναγνώστες μου. Σέβομαι πάρα πολύ τον κόπο τους για να αγοράσουν ένα δικό μου βιβλίο αλλά και τον χρόνο τους για να το διαβάσουν.